

உ

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்

சௌரிப் பெருமாஸ்தாஸர் அருளிய

திரு அல்லிக்கேணி

ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி மாலை

சிவதொண்டன் நிலையம்
செங்கலடி.

[C]

பதிப்புரிமை பெற்றது.

ஒகஸ்ட் - 1998.

விலை : ரூ 10-00

அச்சிட்டோர் :

சென். செயஸ்தியார் அச்சகம்,

இல : 57, புனித அந்தோனியார் வீதி,

மட்டக்களப்பு.

உ

திரு அல்லிகேணி

ஸ்ரீ பார்த்த சாரதி மாலை

கடவுள் வணக்கம்

காப்பு வெண்பா

திருவல்லிக் கேணிவளர் ஐயபார்த்த சாரதிமேல்
பருநல்ல நீதிதமிழ் பாடுதற்கு - திருவல்லி
தருணமிது காக்கச் செளரி தமிழ் விளங்கக்
கருணைபுரி வேங்கடத்தான் காப்பு.

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

ஒருவனே தெய்வமல்லால் வேறில்லை
உயிரெல்லா மொன்றாமே யுற்றுப் பார்த்தால்
கருவிட மேவித்து முதலுல கமாச்சு
கதிரவனா லுலகமெல்லாம் விளங்கநிற்கும்
உருவான நட்சத்திரங்க ளிருபத்தேழி
லுள்ளபடி நடக்குமல்லால் வேறில்லை
பரிமளமே திருவல்லிக் கேணிவாழும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 1

அன்னைசொல்லே காயத்திரி மந்திரமாகும்
அறிந்தவர்க்குத் தந்தைசொல்லே வேதமாகும்
மன்னுமஷ் டாக்ஷரஜப மோட்சமாகும்
வயங்குபன் னிருவாழ்வார் முருந்தனாவார்
தன்னிடத்தில் பொறுமையுற்றா லவரே தெய்வஞ்
சத்தியமா யிம்மொழியை நம்பலாமே
பன்னுமவர் திருவல்லிக் கேணிவாழும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 2

ஈயாமல் வாழ்ந்தாலும் சுகமுமில்லை

இல்லிடத் தைவிட வேறேயி டமுமில்லை

ஓயாமல் பொய்யுரைத் தாற்கக முமில்லை

ஊருடனே பகைத்தாலு முயிர்க்குச்சேதம்

தீயாகமு னுமினிவ னித்தியத்தில்

தெளிந்தோ ரைச்சார்ந் திடிலோ வணுகிடாது

பாயாருந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

3

பொறுமை படைத்தோர்க் கொரு பகையுமில்லை

பொய்யுரையா மாந்தர்கட்குப் பாவமில்லை

அறிவுடனே நடப்பவர்க்கு யிகழ்ச்சியில்லை

அடங்கநின்ற மன்னவர்க்கு நிந்தையில்லை

மறுமுகத்தைப் பாரார்க்கு வினையுமில்லை

மனமறியாப்பொய் யுரைத்தாற் சுகமில்லை

பருவமுள்ள திருவல்லிக் கேணிவாமும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

4

கொண்டவனை மதியாமல் பேசும்பெண்டு

குடிக்கு யமனவனை விடவே றேயில்லை

பெண்டிரண்டு கொண்டாலுஞ் சுகமுமில்லை

பெருநெருப்பு சாகளவுந் துக்கந்துக்கம்

அண்டி நின்ற விடந்தனில் மோசஞ்செய்தால்

ஆயுளுள்ள வரையும் வரலைவாரப்பா

பண்டுமறை திருவல்லிக் கேணி வாமும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

5

அரியதனைப் பணியாத ஜன்மமெல்லாம்

அவலமதே யெடுத்து தினம்பூ மிபாரம்

மருவுமன்பர் தனக்கிடராகத் துரோகஞ் செய்தால்

மறுபடியும் கடைத்தேற மார்க்கமில்லை

உறுதிமிக யுறவாடு மோசக்கார

ருற்றதுணை யென் றொரு நம் பொணாது

பரவிவளர் திருவல்லிக் கேணிவாமும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

6

உதயத்தின் வெய்யில் தனிற்கா யும்பேரும்
 உத்தமரைக் கண்டு துதி யாதபேரும்
 மதியன்று மூத்தாளைச் சேர்ந்தபேரும்
 மன்னுசுடலைப் புகையி னின்றபேரும்
 அதிகாலை பாலன்ன முண்ட பேரும்
 ஆயுள்விர்த் தியின்றி மிகக்குறைந் துபோவார்
 பதியான திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

7

சந்தி காலத்தில் வெய்யிற் காயும்பேரும்
 சற்சனரைக் கண்டு துதி செய்தபேரும்
 அந்தமிகு மில்லாளைச் சேர்ந்த பேரும்
 மன்னிரவிற் பாலன்ன முண்டபேருஞ்
 சிந்தைமகிழோம புகைபட் டபேருஞ்
 சிரஞ்சீ வியாயு லகில் விர்த் தியாவார்
 பந்தமறுந் திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

8

வலிமையுட னேழைபொருள் பறிக் கொணாது
 வழக்கிருக்க வழக்கொன்று பேசொணாது
 எனியாரை யெதிரிட்டுக் கொள்ளொணாது
 இரப்பவரை யுதாசீ னமாய்ப் பேசொணாது
 சலியாத தூர்த்தர்களைச் சேரொணாது
 சற்குருவின் வாய்மொழி யைத்தன் னொணாது
 பலிதலருந் திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

9

அங்காடி கூடைகளைப் பறித்துத்தின்றால்
 அதனைவிட தரித்திரங்கள் வேறேயில்லை
 சங்கையில்லா திருந்தாலுஞ் சபையினின்ற
 சத்தியங் களொருபோ துஞ்செய் யொணாது
 தன்கணக் கைப்பேர்த் தெழுதி மோசஞ்செய்தால்
 சாமளவுஞ் சுகமுமில்லை யலைவாரப்பா
 பங்கில்வளர் திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

10

புருஷனில்லாப் பூவைகுடி வாழ்க்கைசெய்தாற்
 புலியில் பகீர்த்தி யொடுநிந் தையுண்டாம்
 கருஷுருக்கும் புருஷனுக்கும் கலந்து வாழ்ந்தால்
 கலக்கமது வந்தாலுங் கமறிப்போகும்
 உரோஷத்தை யடக்காமல் ஓங்கும் பெண்கள்
 உலகதனில் பட்டியெனும் வேசையாவார்
 பரீக்ஷையுடன் திருவல்லிக் கேணி வாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 11

முந்நாளி லிரணியன் ராவண னுமற்ற
 மூர்க்க ரெல்லாங் கர்வமதால் முழுகிப்போனார்
 அந்நாளிற் சிகபாலன் சகடன்கஞ்ச
 னழிந்தார் களவரவர் களகந்தையாலே
 தன்னாலே தானழிந்தான் பத்மாகுரன்
 தரணியிலே யின்னமுண்டு வனந்தம் பேர்கள்
 பன்னுமறை திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 12

அரியதமிழ் போதித்து முதவிசெய்து
 அன்புடனே மர்மமெலா மறிந்து சொன்ன
 குருவை யினிவஞ் சித்துத் துரோகஞ் செய்தால்
 குறையாத பிணிவறு மைக்குடியாய் நிற்கும்
 கருதனை யபெரியோர் களுளத் தைக்காண
 சதாசிவத் தாலருமை யெனச் சாற் றலாகும்
 பருவமது திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 13

சாந்தகு ணப்பெரி யோரைச்சேர்ந் தபேர்க்குச்
 சஞ்சலமும் வினைபிணியு மணுகிடாது
 தாழ்ந்து விதிசெட்ட தென்று தாழ்ந்து வீழ்ந்தால்
 தள்ளிவி டப் போகாது த ருமமல்ல
 சேர்ந்திருந்த குடிவாழ்வைக் கலைத்த பேர்கள்
 சகமதனி லலைவார்கள் பைசாசமாகப்
 பாங்குடைய திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே! 14

கண்டபடி திரிந்தா லுஞ்சுக மிராது
காமத்தை யிச்சித்தால் வினைவிடாது
முண்டை களைச் சேர்ந்தாலும் பெளஷிராது
முன்கோப நாய்களுக்குத் துணையிராது
சண்டைமுனை நிற்பார்க்கு உயிர்நில்லாது
சண்டிகளுக் கொடுபோதுஞ் சுகமிராது
பண்டிதராய்த் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. 15

அன்னதா னந்தவிரத் தானமில்லை
அரிநாமம்விட வேறே மந்திரமில்லை
சொன்ன வஷ்டாட்சர மொழியே மோக்ஷமாகும்
துணைவான வாழ்வார்கள் முகுந்தனாவார்
தன்னிடத்தில் பொறுமை யுற்றால் தருமனாவார்
தேரியமுள புருஷனே தனஞ்செய னாவார்
பன்னுமறை திருவல்லிக் கேணிவாமும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 16

பொருள்தேடி யுண்ணாமற் புதைத்து வைத்தால்
பொருள்காக்கும் பசாசமெனச் சொல்லலாகும்
இருளடர்ந்த மூடருக்கு வாழ்விராது
யிரக்கமிலா கண்டர்க்குச் சுகமிராது
மருள்பிடித் தகாமு கர்க்கு வினையிராது
மார்க்கமற்று நடப்பவர்க்கு விற்பமிராது
பருவமுறுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 17

மதியாதார் வாசல்வழி மிதிக்கலாமோ
மனமில்லா விடத்தி லன்னம் புதிக்கலாமோ
சதிசெய்யுந் துரோகிகளைச் சேரலாமோ
தமையனையு மனநோகப் பேசலாமோ
அதிதிகளை யுதாசினமாய்ச் சொல்லலாமோ
அரசரது பொருள் கவர்ந்து வளையலாமோ
பதியான திருவல்லிக் கேணிவாமும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 18

கோள்ளையிடுங் கள்ளருடன் கூடலாமோ
 குடியருட னுறவாடி இருக்கலாமோ
 அள்ளியிடும் பிச்சைதனை விலக்கலாமோ
 அயலுடைமைக் காசைப்பட்டு வலையலாமோ
 பெண்புள்ளை பொருள்மனையும் நம்பலாமோ
 புவியில்வெகு உபாயமதாய்ப் பிழைக்க வேண்டும்
 பன்னுதமிழ் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 19

மனமறிந்து பொய்சொன்னா லட்டாபாவி
 வாழ்வதென்ன வதனாலே மகிழ்ச்சியென்ன
 அனுசரிப்பு நேசர்கட்குத் துரோகஞ்செய்தா
 லாடுபன்றி கோழியைப் போலழிந்து போவார்
 தனதான குடித்தனத்தைக் கலைத்தபேர்கள்
 சாகளவு மலைவார்கள் பசாசமாக
 பனுவாகத் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 20

வஞ்சக மேயனுதி னமுஞ் செய்து செய்து
 வாழ்வத னாற்பலனெ ன்ன மகிழ்ச்சியென்ன
 கொஞ்சமெனவெண்ணாத பாவிநெஞ்சே
 கொடிதான நரகத்தி லழியப்போறாய்
 தஞ்சமென்று நல்லோரைச் சேர்ந்தாயாகில்
 சகலகலைஞானமது தரிக்கச்செய்வார்
 பஞ்சநதி திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 21

நல்லவர்க் குக்கோ பமில்லை, பெருமையில்லை
 நற்கதி யைச்சேர்ந் தோர்க்கு மோகமுண்டு
 பொல்லார்க்குத் துற்குணமே பூஷணங்களாகும்
 பூவுலகிலவர் பெருமை சிரிக்கலாகும்
 சொல்லினுமே யவர்குணமும் வேறதாகும்
 சோதித்தால் நல்லோராற் காணலாகும்
 பல்லுயிர்களேத்து மல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 22

உத்தமர்போல் வேதாந்தம் பேசிப்பேசி

யுறுதியு னோர்போல் பூசை செய்யலார்கும்
கற்றறியார் மோழைகளில் ருத்திராட் சப்பூனை
கலியுகத்தி லிவர்கள் சிலவேஷக்காரர்
சித்தியுடப் புனிதருக்கு வெறிதா னுண்டு
திக்கெங்குந் திரிவார்கள் பேயனைப்போற்
பத்திவளர் திருவல்லிக் கேணிவாமும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

23

வாக்கிய மேபெரி யோர்சொல் வேதமாகும்

வரிசைமுறை தள்ளாதவரே போக்கியமாகும்
யோக்கியமுட னடப்பவரே மறையோ ராவார்
உதவிசெய்யும் புண்ணியரே தெய்வமாவார்
யோக்கியமுடன் புசித்தென்ன ஈயாப்பாவி
பீணமதனுக் கிடுபிண்ட சாதமாகும்
பாக்கியமே திருவல்லிக் கேணிவாமும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

24

குளித்தென்ன குழைத்தென்ன பூசித்தென்ன

கும்பிட்டுக் கண்மூடி ஜபித்தா லென்ன
களியுறவே கேட்பவருக் கீயவேணும்

கருத்தை நிலை நிறுத்தி மெய்யைக் காணவேணும்
ஒளித்திருந்து பேசுகின்ற பாவிக்கட்கு

யொருபோ துஞ்சுகமில்லை ஒழிந்தநெஞ்சே
பளிங்கனைய திருவல்லிக் கேணிவாமும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

25

சரபமதாற் பொல்லாங்கு வந்தால் நல்லோர்

சற்குருவா லதனைவெல்ல விலக்கிக்கொள்வார்
கோபமுடன் காமத்தைக் கலந்தபோதுஞ்

சூக்ஷ்மமதாய்ச் சுறுக்கிலதை நீக்கிவெல்வார்
கியாபகங்கள் பிரண்டாலு மகரத்துமாக்கள்

கடுகனெவேவதனை வெல்லக் கண்டுகொள்வார்
பாபமுறுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

26

வழக்கிருக்க வழக்கொன்று பேசிப்பேசி
 வாரியதென் நாவில்நீ வன்மைநெஞ்சே
 ஒழுக்கமுடன் பெரியோரை யிகழ்வாய்ப்பேசி
 யுலகத்திலென்ன மிகுபெருமைபெற்றாய்
 அழுக்கடைந்த மாதர்குழிக் கிச்சைவைத்தே
 அழிந்துமினிப்போகாதே யறையக்கேண்மோ
 அழகான திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 27

தன்னைத்தான் புகழ்வாரே பசாசமாவார்
 சற்குருவை மதியாதார் பிரேதமாவார்
 நன்மைக் குணமில் லாதார் மூடராவார்
 நாரணனைத் துதியாதார் நரகஞ்சேர்வார்
 வண்மையுடன் பாகவதம் படித்தபேர்க்கு
 வைகுந்த பதவியது சொந்தமாகும்
 பன்னிகருந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 28

முர்க்க குணமுண் டானாலு யிர்க் குச்சேதம்
 மோகமதுமத்தனையும் ரோகமப்பா
 மார்க்க மறியாத வர்க்குக் தியானமில்லை
 வழிதப்பி நடப்பார்க்குக் கீர்த்தியில்லை
 வேர்த்த வுடற்பாடுபட்டுத் தருமஞ்செய்யார்
 வேட்டசுத் திலன்னமுணும் பாவியாவார்
 மார்க்கமுறுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 29

எவ்வுலகு மோர்குடைக்கீ முண்டானபோதும்
 இறந்தொழித்துப்போ வாரல்லா விருப்பாரில்லை
 இவ்வுலகில் நீமாதிரிஞ் சாகேனென்னும்
 எண்ணமதை விட்டுவிடு வேழைநெஞ்சே
 தெவ்வுலகத் தெமதுரதர் வந்துவிட்டால்
 திருடனைப் போல்கீழ் மேலுமுழிக் கப்போறாய்
 அவ்வுலகந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 30

ஆபத்தை யொழித்த வரையெண் ணாவஞ்சர்
 அலைவார் களொரு போ துஞ்சுகமிராது
 கோபத்தைப் பாராட்டும் நாய்களுக்குக்
 குவலயத் திலுதவர்த துரோ கஞ்சாரும்
 தீபத்தை யாலயத்தி லவித்தபேர்கள்
 திராதகொடு நரகஞ் சேர்வாரப்பா
 பாபத்தைப் போக்குந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

31

மனையாள்சொற் கேட்டினிதாய்க் கெட்டபேர்கள்
 வையகத்தில் கோடானு கோடியுண்டு
 தனியான வுத்தமிமே லாசைவைத்துத்
 தரணியிலே கெட்டவர்கள் அநேகருண்டு
 இனிதான சூதாடி யழித்தபேரை
 யிவ்வள வவ்வளவென் றெண்ணொணாது
 பிணியணுகா திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

32

அடங்கா தமுண்டைகளாற் சூடிக்குநாசம்
 அஞ்சாமற்சபையில் நிற்பார் பழிக்குமஞ்சார்
 அடங்கா மற்றபேசுகின்ற மடையரோடே
 வாய்கொடுத்தால் மோசமப்பா பெளஷிராது
 ஒடுங்கிவழி நடவாத பெண்டைக் கொண்டால்
 உள்ளவந் துக்கமது வுயர்ந்தே நிற்கும்
 படங்குலவுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

33

உத்தமார்க்கு வறுமைமிக வந்தபோதும்
 உள்ளமிகக்க லங்கார் மகிழ்ச்சிகொள்வார்
 சத்தியமாய் நடப்பவர்க்கு யீடரேவந்தாற்
 றவிராது பொருபோதுஞ் சத்தியத்தைக்
 குற்றமதை நல்லோர்க்குப் பைல்லார்செய்வார்
 கோபமதை யெள்ளவங் காட்டமாட்டார்
 பத்திவளர் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

34

முழுதுணர்ந் தோராயி னும்பொறு மையில்லார்
முள்ளில் வருஞ்சாபத்தை விலக்கமாட்டார்
அழுதமுது புரண்டாலுஞ் சபலசித்தர்
அணுப்போது முள்ளதை நிறுத்தமாட்டார்
வழுவில் லர்ச்சற் சனருக் கெதுவந்தாலும்
மாற்றி வைப்பார னுகாமன் மண்ணின்மீது
பழுதில்லாத் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 35

வெட்கமில்லா மோப்பிகட்குப் புத்திசொன்னாள்
வெள்ளரிக்காய்க் கதையாக முடியும்பா
அக்குதொக் குமில்லார்க் குமுறை களுண்டோ
வடங்காதமுண்டைகளுக்கெதிருமுண்டோ
கைக்கடங்குமுண்டைகட்குப் பெருமையுண்டாம்
கடுமைவந்தா லுலகமெல்லாங்கலங்கிப்போகும்
பக்குவஞ்சூழ் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 36

கொண்டவன் சொற்றடுத்ததுவும் பெண்டுதன்னைக்
கொடிதான பிணியெனக் கூறலாகும்
அண்டினவர்க்குத் தருமமது கணவன் செய்தால்
கபடழிக்கு மன்னவளால் மகிழ்ச்சியென்ன
கண்டவர்க்குப் பிள்ளைபெண்டுகளதிகமாகிக்
காசினியிலுண்டாகுங் கருதிப்பாரே
பண்டையுள மறைபுகழும் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 37

அரியரனைப் பேதமதா யெண்ணும்பேர்கள்
அலைவார்கள் அலகையைப்போல் மேர்ட்சமில்லை
கருவா மரசவாத சேவிந்து
கட்டிவிட்டால் மூதேவி கைவிட் டேகாள்
உருவானகாயமதை விருத்திசெய்தால்
உள்ளபடி ரசவாத முடியாதப்பா
பரிவுடைய திருவல்லிக் கேணி வாமும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 38

கொண்டபெண்டைச்சோரவைத்துக் கூத்தியாண்டால்
 குடிவாழ்க்கையுதவா வியாதிதொந்தம்
 கண்டவனையுறவாடிக் காமத்தாலே
 கணவனையேபிரித்துக் கொடுத்துரோகஞ்செய்தால்
 ஒண்டிபனைமரத்திலுறு பசாசமாகி
 உழலுவாள்காண் ஒரு போதுஞ்சேரமாட்டாள்.
 பண்டிவருந் திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 39

மக்கள்பெண்டுதான்வரழ மனதிலெண்ணி
 வழக்காடியாணையிட்டுப் பொருளைத்தேடி
 நிற்குமென்று பொங்காதே பாவிநெஞ்சே
 நீயேகும் வழியுனக்குஉதவியாமோ
 சிக்குமிகவஞ்சமது செய்துகெட்ட
 திருடனைப்பார்த்திருந்து மட்டாதம்பி
 பக்குவர்கூழ் திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 40

சந்ததமும்ஸ்திரீகன் தமைச் சேர்வார்தங்கள்
 சரீரமிகமெலிந்துவிடு மழகுபோகும்
 விந்துவிடலுடலெல்லாம் வெந்துபோகும்
 வீரியமுமற்றுமே மெலிந்துகளாய்
 சிந்தையதுநிலையாது வறுமையாலே
 தீராதபிணியுற்றித்திகைக்கப்போறாய்
 பந்தமுறுந் திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 41

முற்றிலும்வாசித்துணரா மோழைகட்கு
 முண்டைசட்கு வாய்மதத்தா லகந்தையுண்டாம்
 வைத்ததமிழ் கரைகண்ட பெரியோர்க்கெல்லாம்
 வணக்கமுண் டுதனைப்புகழ் மாட்டாசப்பா
 அத்தியது போலுடலம் பருத்துவையயர்
 அகந்தையிகப் பேசியவரழிந்துபோவார்
 பக்தியுடன் திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 42

ஒரேழுத்தைச் சொன்னாலுந் தெளிந்தசீடர்
 உள்ள நாள்வரைக்கும் பூசைசெய்வார்
 சீரேழுத்தைப் பலகாலு மூடர்க்குச் சொன்னால்
 சிந்தையது நேர்வதல்லாற்சுகமிராது
 வேறெழுத்தைக்கண்டோரை நோகச்செய்தால்
 வெந்தணலால் முண்டுலகிலழிந்துபோவார்
 பார்மகிழும் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகு வாயே.

43

எண்ணி எண்ணி நெஞ்சுலர்ந்து போவதல்லால்
 ஏழைமதி யதனாலே யாவதென்ன
 குண்ணி குண்ணியழுதாலு மாவதுண்டோ
 கொழுந்து முன்பு செய்ததெல்லாம் வீணாய்ப்போமோ
 தண்ணி யெண்ணி செய்யாமல் போனபாவி
 நமன் கையிற் படப்போறாய் நாளை நீதான்
 பன்னவர் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகு வாயே!

44

கம் விட்ட மோப்பிகட்குத் துரைசோ ரென்பார்
 வெளிப்பட்டால் தெரியுமந்த பேச்சுத்தானே
 அக்குதொக்கு மில்லாத பெண்களப்பா
 வாளுனுக்கு வணங்குதனி பேசமாட்டார்
 நக்கியெனும் நாய்களுக்கு வெட்கமுண்டோ
 நல்வார்த்தை செய்தாலு மீனமுண்டோ
 பக்குவர்குழ் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகு வாயே.

45

நடத்தை யெலாந்துந் நடையாய் நடந்ததுரோகி
 நடுநிலையாய்ச் சபைதனிலே நீதிபேசி
 அடுத்தவரைக் காக்காமற் பணத்தைச் சேர்த்து
 அதனாலே நீவாழ்ந்து உளுத்ததென்ன
 கடுத்துமுகம்மூபரியோர்முன் கோபஞ்செய்து
 கண்காட்சி யென்ன கண்டாய் நெஞ்சேகற்றின்
 படற்கஞ்சா திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகு வாயே.

46

முன்னிவருங் காரியத்தை யெண்ணாமற் செய்தால்
மோசம்வரும் பின்னாலே முழ்கிப்போவாய்
தன்னிடத்தில் மகிமைமிக யிருந்த போதுந்
தாழ்ந்துலகில் நடந்தாலே விளங்குமப்பா
சின்னதெல்லாம் சங்கிதமாய்ச் செய்வோர் நல்லோர்
சிலுமிஷமாய் நினைத்தவர் களழிந்துபோவார்
பன்னுமறை திருவல்லிக் கேணிவாமும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே; 47

ஆரியக் கூத்தாடினு மோர்சமுத் திரத்தில்
அகப்பட்டோர் வெறியனைப்போல் தேறமாட்டார்
காரியத்தை மறவாதே மோசம்மோசம்
கடைவழிக்கு யிதுகளெல்லாமுதவாதப்பா
வீரியத்தைப்பேசியவர் பொறாமையுற்றால்
வெகுளியைப் போற்றியா தேயுன்னிப்பாரு
பாரிலுயர் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே; 48

குடியனைப்போல் வெறியனைப்போல் குழந்தையைப்போல்
குறியற்ற பெரியோர்களிருந்த போதும்
அடுத்தவரின் பொருள் தனையே கவ்வநண்ணி
வைப்பாரோ கையதன்மேல் மோசம் மோசம்
கடுமைவிட்டுப் பொறுபொறு பாவிநெஞ்சே
கண்ணனையே தியானிக்கின் மோட்சமுண்டாம்
படியுறுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 49

ஆங்காரக் காலமதி லகந்தை செய்தால்
அத்தனையுந் தப்பாது வீணாய்ப்போகா
சாங்காலம் வரும்போது இவைக ளெல்லாஞ்
சத்தியமாய் வினையாக மூளுமப்பா
நீங்காம லரிநாம மந்திரத்தை
நிர்மலமாய் நினைவுற்றால் மோட்சமுண்டு
பாங்கான திருவல்லிக் கேணிவாமும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 50

நல்லோர்கள் பெல்லாங்குசெய்யச் சொல்லார்
 நம்பியதைச் செய்தாலோ தம்பி கேளாய்
 செல்வமுண்டு, கீர்த்தியுண்டு, புண்ணியமுண்டு
 ஐகத்திலதைக் கேட்போர்க்கு மோட்சமுண்டு
 பொல்லார்கள் நன்மொழிதான் சொன்னபோதும்
 புகழ்ச்சியில்லை கீர்த்தியொரு புண்ணியமில்லை
 பல்லாண்டே யோங்கு திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 51

தேசமதிற் சாலங்கள் மகாத்துமாக்கள்
 செய்வார்கள் நாமதற் குய்வோமாகில்
 ஆஸ்பதமாய் நசுகத்தி லிறந்துபோவார்
 அவர்களுக் குப்பேதமில்லை யாவுமொன்றே
 வாசமுறும் நல்லோர்கள் மகிமைகாண
 வையமதி லவர்களுக் குமரிது சொன்னேன்
 பாசமுறந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 52

பொய்யுலவும் பெண்களுக் குக்கோ பமுண்டாம்
 பொங்குபுனல் காட்டிசத் தியமுஞ்செய்வார்
 மெய்பேசு முத்தமிக்கு உயிர்போனாலும்
 வெளிப்பட்டே சத்தியத்தை விரும்பமாட்டாள்
 கையுதவி செய்தவர்கள் பெருமைபேசார்
 கடைகெட்ட வுலுத்தர்கட்கு வாயுண்டாகும்
 பையரவந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 53

சதமான பெருமைதனை மறக்க வேண்டாம்
 சத்தியத்தை யொருபோது மழிக்கவேண்டாம்
 மதமான வாங்காரங் கொள்ள வேண்டாம்
 மர்மமுள்ள மந்திரத்தை விளிக்கவேண்டாம்
 இதமுரைக்கும் வீணர்சொல்லைக் கேட்க வேண்டாம்
 ஈனாட னுறவாடித் திரிய வேண்டாம்
 பதமாருந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 54

அன்பின்றிப் பூசைமுகத் தென்ன லாபம்
 ஐயமிடா ரிருந்தென்ன வுதவியாகும்
 தன்மையில்லாத் தருமமது விளங்காதப்பா
 தானென்னு மாண்மையுளா னாசமாவான்
 இன்மையினிற் செய்தவொரு நன்மை திண்ணம்
 எள்ளளவும் போகாமல னுகுமப்பா
 பன்னிருவர்புகழ் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 55

நிச்சயமா யென்வார்த்தை கேட்பாயாகில்
 நீபோகும் வழிகளுக்கு மோட்சமுண்டாம்
 அட்சயமாம் பொறுமை சத்தியங்கள்
 அன்னதனைக் கைக்கொண்டால் தெய்வமாவான்
 இலட்சணமாய்ப் பெரியோரைச் சார்ந்தாயாகில்
 நரகில்லை மோட்சமுண்டு நம்புநம்பு
 பட்சமுறுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 56

இடியதுபோ லேழைசுண்மேல் பழியைச்சாற்றி
 என்னபல னனுபவிப்பாய் வையமீது
 வடிவமிசு தனக்குநல்ல காலம்வந்தால்
 மண்மீது வுபகாரஞ் செய்யவேண்டும்
 கொடியமகா பாவியென்னும் பெயரைத்தேடி
 குவலயத்தி லென்னபலன் காணப்பேற்றாய்
 படிபுகழுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 57

உத்தமர் சொற்பொருளுடையோர் கேட்கமாட்டார்
 உடலமதில் வலுவுள்ளோரொடுங்கிப்பேசார்
 சத்தியத்தை நினைவாற்கு வாழ்விராது
 சபலசித்தப் பேர்களுக்குத் துக்கஞ்சேரும்
 பக்தியுள்ள மானவர்க்குக் கிலேசமில்லை
 பண்புளர்சொல் லொருக்காலும் பழுதிராது
 பத்திவுளர் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 58

ஆவென்றே வாய்திறக்குஞ் சோற்றைக்கண்டால்
 அண்டசரா சரமாகும் புவனமெல்லாம்
 தேவிமிசை வருசிவனாற் காண்ப தல்லால்
 ஸ்ரீ கிருஷ்ண மகிமைதனைச் செப்பக்கேண்மோ
 ஓமென்னு மஷ்டாக்ஷரத் தைவிட வேறேயில்லை
 உறுதியாய் நம்புநீயுஞ் சொன்னேன்சொன்னேன்
 பாவனமே திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

59

உறவென்று சடலத்தை நம்பவேண்டாம்
 உதவாது அனித்தியத்தி லேழைநெஞ்சே
 மரமேழுந் துளைத்தபிரா னடியைப்போற்றில்
 மாளாய்நீ சிரஞ்சீவி யாகவாழ்வாய்
 வரமென்று சொல்லவரி மந்திரமாகும்
 மறவாம லெப்போதுந் தியானஞ் செய்வாய்
 பரமென்னுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

60

ஆங்கார மதமெல்லாங் கொஞ்சக்கால
 மறிந்திருந்து பேரொளியை நினைக்கமாட்டார்
 தீங்கான செய்கைகளைக் கண்டுந் துஷ்டர்
 சிந்தையிலே வணுவளவு நினைக்கமாட்டார்
 வாங்காத யருகிருந்து நல்லோர் சொல்லை
 மனதுற்றுந் தெளியார்கள் மடையரப்பா
 பாங்கான திருவல்லிக் கேணி வாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

61

மெய்போலே பேசுவார்கள் புரட்டையெல்லாம்
 வீணரவர் வேசைகளைக் கெடுக்கவெண்ணி
 கைமீது கைபோட்டுக் கொடுப்பாரந்தோ
 கைப்பொருளைப் பறிப்பதன்றி யவனைக்கூடப்
 பொய்யாலே வருவதென்ன வலைந்த நெஞ்சே
 போதனையை யுய்த்துணர்ந்து திருமாலைப் போற்று
 பையணை யிற்றிரு வல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதி யைப்பணிசு வாயே.

62

ஏழைகண்மே லஞ்சாமற் பழியைப் போட்டு
 இல்லையெனக் கூலியதனை யெடுத்துக்கொண்டு
 வாழ்வதென்ன யிப்புவியி லனித்தியத்தில்
 வைத்து எங்கேபோவாய் நீ மடமைநெஞ்சே
 கோழையுடன் சேப்பமது கட்டிக்கொண்டு
 குளறியுயிர் போகும்டா பாவி நெஞ்சே
 பாழியுடன் திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 63

மாடுபோற் சுமைகூலி கொடாத பாவி
 மன்னாரசவாமிக்குப் பிரார்த்தனை கள்செய்து
 ஆடுவெட்டிப் பொங்கலிட்டுப் பலி கொடுத்து
 ஆவதென்ன வதனாலே யலைந்தநெஞ்சே
 தேடுகின்ற பொருளதனைத் தருமஞ் செய்யாது
 தேவியர்க்குச் சேர்த்துவைத்தால் மானம் போகும்
 பாடலுறுந் திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 64

கனிப்புடனே வோதிவைத்த குருவுக்கீயார்
 கடைகேடாய் முடிவதனில் நாசமாவார்
 அனுசரிப்பார் நேசர்க்கை யடித்துப்பின்னே
 அதைமறந்தா லாசார மன்னர் சொல்வார்
 சனியனிடர் வந்தாலுந் தந்தை தாயைத்
 தள்ளாம லன்னவரைக் காக்கவேணும்
 பிணியனுகாத் திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 65

தேங்காத பெரியோர் சொல்லமார் தமென்று
 திருடர்களுக் கறிந்துகொளுந் தெளிவுமுண்டோ
 நீங்காத காழகர்க்குத் தியான முண்டோ
 நிலைகாணா மூடருக்கு விவேகமுண்டோ
 ஓங்காத துன்மார்க்கப் பேய்களுக்கு
 ஒளிகண்டு நிலைசாரும் வண்ணமேது
 பாங்கான திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே. 66

வேசையர்கட் கதிகமாய்ச் சூதிற்றேர்ந்து

வேடமது தரித்த சண்டனென் றுகூறத்

தோஷியவள் மெய்யென்றே யவளைநம்பி

தொண்டுசெய்யும் விதக்கடனைச் சொல்லெண்ணாது

ஏசிடவே முடிவதனி லென்ன கண்டாய்

இலவுகர்த்த கிள்ளையைப் போலானா யந்தோ

பாசமுறுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

67

கற்றோர்க்கு மனங்களிக்கப் பணிகள் செய்யார்

காமுகர்க்குப் பணிவிடைக ளனந்தம்செய்வார்

சுத்தமகாத்து மாக்களுக்குத் தொண்டு செய்வார்

சூதுற்ற புலையருக்குத் தொண்டு செய்வார்

மெத்தமெத்த கர்மமதை யிகழ்ந்து கொள்வார்

வெறிபீடித்த பேய்களின் விதங்களப்பா

பத்தர்தொழுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

68

தலைமுழுக்கு நாள்மூன்றில் ஸ்திரீகள் தன்னைத்

தடமாடில் வியாதியினாற் சமாதியாவார்

பிலமென்று மனம்போ னபடி நடந்தால்

பிரியாத பிணியடைந்து பசாசமாவார்

நலமென்னும் பெரியோர் சொல்கேட்பதெல்லாம்

நற்கதியை மிகவதனிற் கீர்த்தியுண்டாம்

பலனுதவுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

69

எண்ணெயிட்டுத் தலைமுழுகிக் கலவிசெய்தால்

இறந்திடுவாய் சமர்த்தோடும் பேசவேண்டாம்

தண்ணியது மூன்றுபிழை பொறுக்குமப்பா

தலைமுழுக்கு வொரேவிசையில் தப்பா கொல் லும்

மன்னு விலக்கமது கண்டுதானால்

பாள்ளவு மெமவாதந் தீராதப்பா

பண்ணைசையுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

70

காமத்தால் மகிழ்ச்சி யென்றுஞ் சந்தோஷமென்றும்
கண்டதப்பா தீராத வியாதியாகும்
காமத்தால் முன்னாலே கெட்ட பேர்கள்
கணக்கில்லை தரணியிலே யனேகருண்டு
நேமத்தா லரியரனைத் தியானஞ் செய்தால்
நிர்மலமாம் பதவியரைச் சேர்ந்துவாழ்வாய்
பாபத்தை விலக்குமல்லிக் கேணிவாமும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

71

மூர்க்குண துன்மார்க்க சேட்டை யெல்லா
முன்னுக்கு விப்போது காட்டுமப்பா
மார்க்கமிதென் றறியாத கசடரெல்லாம்
வல்லமையாய் வீண்பேச்சுப் பேசுவார்கள்
ஏற்குமோ மூடருரை வையகத்தி
லெந்நாளுஞ் சுகமில்லை துக்கமாகும்
பார்க்கவரும் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

72

வெறியரைப் போல் மூர்க்கரைப் போல் குழந்தைபோலும்
உருக்காட்டி உள்ளத்தில் வலிமை பேசி
நெறிகுறைகளதைக் காண்பதல்லால் வேறு
நிந்தையது சொன்னாலும் பாவமப்பா
பெரியோர்கள் குணமிதுவோ வனந்தரூபம்
பேய்க் குணத்தால் நம்மாலே யறிவதில்லை
பரவிலுயர் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

73

வெறியர் மத்தர் காமுகர் போற் குழந்தைபோலும்
மெய்யரைப் போலுமையைப் போல் மேலோர் தாங்கள்
நெறிகுறி களதைக் காண் நம்மாலில்லை
நியாயமிது நீயேது நினைக்கவேண்டாம்
பெரியோர்கள் குணமறிய வனந்த முண்டு
பிசாச நிகர் மாந்தரவர் காணமாட்டார்
பரவிலுயர் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

74

ஊரடித்துப் பொருள்தேடி வீட்டில்வைத்தால்
 உனக்கென்ன லாபமதில் நரகமல்லால்
 மாரடித்து அழுதகதை யட்டாது ரோகி
 வாழ்வதென்ன வேழைபொருள் விஷமேயல்லால்
 யார்படைத்து யார்வாழ்ந்தார் பூமிமீதில்
 அறிந்திருந்து யென்னவுந்தன் வஞ்சநெஞ்சம்
 பார்படைத்த திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 75

நிலைகர்ணா சமுசாரக் கடலில் மூழ்கி
 நீந்துவதென் கரையேற வுன்னாலாமோ
 விலைமா தர்செய் மோகவலை யுட்சிக்கி
 மீளாம ளெந்தாளு மழிந்தா யப்பா
 தலையான பெரியோ ரைச்சார்ந் தாயாகில்
 தகைசேரு முத்தமமாம் நிலையைச் சொல்வார்
 பலனோங்கும் திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 76

அழகிருந்து முடல்பருத்து மந்தமுண்டோ
 அமரிக்கை யுள்ளவள்போ லடங்கிப்பேசி
 முழுகி முக்காற் குளித்தாலு மென்னலாபம்
 மோகமேதான் வெறிகொண்டு திரியுமாதர்
 எழிலகன்ற நாய்போல வீதிதோறும்
 யிழிந்தகதை போன்மாதர் புத்திகண்டாய்
 பழிகயகலுந் திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 77

இட்சண மாயிருந் தென்ன பாரதனில்
 நல்லவளா யிருந்தென்ன வபத்தைத்தள்ளில்
 இட்டமுடன் முறையில்லாப் புருடர் தம்மை
 இச்சிப்பதால் கிடைக்கும் லாபமென்ன
 கஷ்டமுள்ள வெமபுரத்திற் றூதருண்ணைக்
 கட்டியடித் திழுப்பதல்லால் கருதிப்பாராய்
 பட்சமுறுந் திருவல்லிக் கேணிவாழும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 78

மெய்ப்போல கணவனுக் கிதவு பேசி

மேன்மேலு முறவாடி வேண்டிக் கொள்வார்

நெய்யாலும் பாலாலும் உபசரித்து

நேர்மை பெறக் கும்பிட்டு நித்திரை கொள்வார்

ஐயையோ பாவி நீ யிவள்மனதை

அறியாம லவன் நிலையில் நிற்பதேனோ

பையரவி னடித்தோன் வாழல்லிக் கேணிவாழும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

79

தெருனிலே சமர்விளைக்கு மோப்பிகட்கு

தயவேது பயமேது தெய்வமேது

இருநிலத்தி லவர்க்கொருவர் நிகருமேது

இனியதன் கணவனுக்கு மஞ்சாளப்பா

மருவிமனை சுகிக்கும் வண்மைவிட்டே

மாந்தர்க்குத் தொண்டுசெய்யும் வழியைத்தேடு

பருவமுயர் திருவல்லிக் கேணிவாழும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

80

அடிபாவி சண்டாளி கணவன்றன்னை

அஞ்சாமல் வஞ்சித்துக் கபடுபேசி

வடிவின்லா முடவனுக்கு வேணதீந்து

மனமகிழ்வா யிச்சித்தே மானமற்று

முடுகியுயிர் போகின்ற வேளைதன்னில்

விழிபிதுங்கி எம்புரத்திற் சுழலப்போறாய்

படிபுகழுந் திருவல்லிக் கேணிவாழும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே;

81

கள்ளமனப் புருடரது உறவு கொண்டே

கட்டியவ ளணைந்தசுகங் கழறப்போமோ

எள்ளளவு மிரக்கமில்லா தூதர்தம்மால்

எமனுலகி லெரிதழுவச் செய்வா ரந்தோ

உள்ளபடி யநுபவத்தை யெடுத்துச் சொன்னேன்

ஒருவரையும் விடுவதில்லை உறுதியாகப்

பள்ளிகொள்வான் மறையல்லிக் கேணிவாழும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே:

82

தன்கணவன் மன்மதனைப் போலே யோங்க
 கற்பனைசெய் சண்டாளி தரணிமீது
 கன்மமிகு பாவிகட்குப் போருளைத் தந்தே
 காதலுடனே யதனைச் சேர்வதென்னே
 அந்நிதமா யெம்புரத்தி லிவளை யந்தோ
 அக்கினியிற் றள்ளுகையில் துணையார் செய்வார்
 பன்னரிய திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

83

கொண்டவனைக் கருதாமல் மோகஞ் செய்யுங்
 குடிகேடி வையமதி லலைவாளிவீணே
 சண்டபடி கண்டவரை விழிகள் காட்டிக்
 கடைகெட்ட நர்ய்களைப்போல் கலப்பதென்னே
 தண்டனைக ளிவள்தனக்கு யமலோகத்தில்
 செய்வதல்லா னரகின்றி மீளாதப்பா
 பண்டுமறை யோங்குமல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

84

கொஞ்சத்துக் கொருவர் பொருள மீதிகொண்டால்
 குடியது விளங்கவே மாட்டாதப்பா
 வஞ்சகமே மண்மீது செய்து நீயும்
 வாரியதென் னவிலுவாய் மடைமை யோனே
 நெஞ்சறியப் பொய்யுரைத்தாற் றிருவுநிற்காள்
 நிச்சயமா யென்மொழியை நம்புநீயும்
 பாக்கியமே திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

85

ஊரையடித் தடாபாவி யுலையிற்போட்டு
 உள்ளவுந் திராத வினையையுற்றாய்
 போரடிக்குங் களத்தினிலே திருடியுண்டாற்
 பூவுலகி லுள்ளவரும் பெருமையில்லை
 பாரடித்த ஏழைகளை நோகச்செய்தால்
 மகத்தான நரகம்பா மாண்டு நீங்கா
 பாரடித்தோ ரேத்துமல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

86

இச்சையுட னொருவனையே மணம்புரிந்து

இன்பமெலாந் தலைவிதி போலனுபவித்தே
அச்சமற வதனையித ராளுக்கொப்பா

மார்க்கமென வறையதென் கொலடங் காப்பாவி
லச்சையிலாள் மனம் போனபடி நடப்பாள்
ராச்சியத்தி லவள் நடைக்கோ ரெதிருமில்லை
பச்சை நிறமாலோங்கு மல்லிக் கேணிவாழும்
பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

87

பிராயத்திற் கூசாம விருட்டு வீட்டில்

பிரியாம லொருவனிட மிருக்கும்போது

வருத்த முடனவள் புருஷன் கண்டுபேச

வாய்புதைத்துப் பேசாம லெழுந்து சென்றாள்

சூத்திலினி யவனையிவளப்ப னென்றோர்

கண்காட்சி யாய்க்கண்டு கணக் கோவையார்

பருந்திலகுந் திருவல்லிக் கேணிவாழும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

88

ஏழைகளு மமுதகண்ணீர் வீணாய்ப்போமோ

எப்போது முன்குடிக்கு நாசமுண்டாம்

வாழ்வதனைச் சதமெனவே வகந்தை பேசின்

மாள்ளவுந் துக்கமுறுஞ் சுகமிராது

கோழையுளார் தமையடித்துப் பறித்துத்தின்றார்

சுவலயத்தி லுள்ளவன் குன்றாப்பாவம்

பாபத்தைப் போக்குந் திருவல்லிக் கேணிவாழும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

89

மனையாட்டி மகிழ்ச்சியுற வார்த்தைபேசி

வாழ்வதென்ன வதனாலே முயற்சியென்ன

இனிதான பெரியோர்சொல் கேளாததாலே

எப்படியுங்கேடு வருங்கீர்த்தி குன்றும்

சனியான துடர்நடையாய் வுலகிலுள்ள

சகலர்களும் நகைசெய்ய முடல்தானாகும்

பனிமலர்கூழ் திருவல்லிக் கேணிவாழும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு வாயே.

90

புண்ணியர்கள் பொருள்மீது இச்சைவைத்தால்
 பிள்ளைபெண்க ளொருபோதும் விர்த்தியாகா
 தெண்ணி மனமறிந் துலகில் மோசஞ்செய்தால்
 அதைவிடவும் பாவங்கள் வேறேயுண்டோ
 மண்ணுலகில் ஜனனமெலாந் திரிந்துமென்ன
 வன்மையுட் ளொருபொழுது மிருந்தாலென்ன
 பண்ணுவவுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 91

முழுகியபின் னுடம்பெல்லா மஞ்சட்பூச
 மோப்பிகளும் பசித்தவருக் கன்னமீயார்
 வொழுகிமிகக் கணவனுடன் மெய்போல்பூசி
 ஊராரை யிச்சிக்குங் கொடியபாவி
 அழிகாலம் வந்தடுத்தால் கோதானங்கள்
 அபரிமிதமாய்ச் செயினும் விடுமோ பாவம்
 பழியனுசூ திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 92

கணவனவன் தருமங்கள் செய்யவெண்ணக்
 கடுஞ்சினமாய்க் கூச்சலிட்டே கதறிவீழும்
 பிணமனையாள் செத்தென்ன இருந்துமென்ன
 பேயவளா லுனக்குவரும் புகழ்ச்சியென்ன
 மணமுடையா ளாகின்றோம் வையமீது
 மாட்சிமையு மிகபரசா தனமும் வாய்க்கும்
 பணியளவுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 93

புருஷர்க்கு வஞ்சகமாய் நடக்கும் பாவி
 பொல்லாத மூதேவி புழுத்துமேனி
 கர்ச்சித்துப் பருந்தோடு நாய்பிடுங்கப்
 படுவார்கள் கண்டவர்க ளெவருமேச
 அருச்சித்து மலைவாளே மறுபிறப்பில்
 ஐயையோ யிடுக்கண்கள் சொல்லப் போமோ
 பரிசுமுறுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே. 94

அருந்ததியைச் சாட்சிவைத்தே தாலிகட்டும்
 அருமையுள்ள கணவனையே வகந்தைபேசி
 பொருந்து மனதின்படியே வுலகில்வேறே
 புருஷர்களை யிச்சித்தே திரிந்தபாவி
 தெரிந்திருந்து மவளுடனே யென்னநட்பு
 சேணுலகில் வாழ்வதனாற் றீமையுண்டாம்
 பரிந்தவர்கட் கருள்புரி யுமல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

95

சிங்காரஞ் செய்துபதி விரதை யைப்போற்
 றேகலவுஞ் சபைநடுவில் நின்றுபேசிப்
 போங்காலத்தா லவளு மகலிற்போக
 புத்தியில்லா தவளுடனே பொருந்தலென்னோ
 வாய்க்கொழுப்பாற் கண்டவரை வலுவிற்பேசி
 வலதுசொலு மூதேவி புழுத்துச் சாவாள்
 பாங்கான திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே,

96

பூமியிலே பொல்லாத பர்வியென்று
 புண்ணியர்க ளெல்லவரும் யிகழப் பெற்றாய்
 காமிகளைச் சேருவதோ கபடமார்க்கம்
 கரையேற மாட்டாய்நீ கண்டுகொள்ளே
 சீமையிலே இரந்துண்டே திரிபவர்க்கு
 சிலவழித்தாற் பொருளதனை மோட்சமுண்டு
 பார்க்கிக்குந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

97

சார்தருமஞ் செய்தோர்க்குத் தாழ்விராது
 சற்குருவை நினைப்போர்க்குக் குறைவிராது
 முர்க்கமுட னடப்போர்க்கு வாழ்விராது
 முண்டைகளுக் கீந்தபொருள் முன்வராது
 தீர்க்கமுள்ள பெரியோர்க்குச் சினமிராது
 திறமையுள்ளோர் சொல்லென்றுத் தவிரமாட்டார்
 பாருலவுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்
 பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

98

செளிதமிழ்ப் படித்தவர்க் குக்கியான முண்டாம்

சந்ததியோட யிச்வரியந் தழைத்து ஓங்கும்
எவர்களுமே கொண்டாடும் கீர்த்தியுண்டாம்

எழில்பார்த்த சாரதி துணையுண்டாகும்
தவறில்லா வாழ்வாரா தியர்களோடே

சத்தியமாய் வாழ்ந்திருப்பார் வையகத்தில்
பந்தமுறுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும்

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

99

சிங்கார மாயிலகுங் கருடன்மீது

சிறப்புடனே பன்னிரண் டாழ்வார்கள் சூழப்
பொங்கு திருப்பாற் கடலிற் சேடன்மீது

புகழுடனே பள்ளிகொள்ளும் அரங்கநாதன்
செங்கண்மாற் திருவல்லிக் கேணிதன்னிற்

திகழ்பார்த்த சாரதியே சிறியேன் தன்னைப்
பங்கமில்லா தருள்வைத்துப் பாதுகாத்த

பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசூ வாயே.

100

தனிவிருத்தம்

இசையோடு பாடுஞ் சங்கீதமதைவிட

இன்னதென் றறிவேனோ குங்குமமதை
அசையாதே சுமந்திடுங் கழுதையெனினும்

அதனழகை அறியுமோ கற்கண்டு சுவையை
விசையாக வேயெழுங் காகமறியு மோநாய்

வீறுதேங்காய் குரையை யறியுமோ குருடன்
உசிதமாணிக்க யொளியினோங்க

ஓங்குமாற் பெருமைதனை மூடனறிவானோ ?

101

